

כְּלוּמַר, הַנְּשֻׁמָּה אוֹמֶרֶת שִׁים נֶאֱמַר
 יָדָהּ, סִיעֶתָּהּ, תַּחַת מַעְלָתוֹ שֶׁל רַם
 וְנִשְׂאָה הַמּוֹשֵׁל עַל הַכֹּל. וְלֵאחֶר
 שְׂצוּהָ סִיעַת הָעֲלִיּוֹנִים תַּחַת יָדוֹ,
 אֲנִי מִשְׁבִּיעֶיךָ שְׁבוּעָה גְדוֹלָה בּוֹ.
 אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ - הוֹאִיל וְאָמַר בֵּה'
 שֶׁהוּא הַכֹּל, לָמָּה נֶאֱמַר אֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שֶׁהוּא
 אֶדוֹן עַל הַכֹּל. בְּבַת אַחַת וּבְרִגְעָה
 אֶחָד הוּא מְנִיעַ לְכָל, וְכֹלֶם כְּאִין
 נִגְדוּ. רַבִּי יִצְחָק אוֹמֵר עַל שְׁתֵּים
 אוֹתִיּוֹת מִשְׁמוֹ, לְהוֹרוֹת שֶׁהוּא
 הַכֹּל וְאִין אַחֵר בְּלֵתוֹ.

וְאִשְׁבִּיעֶיךָ בֵּי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ. אָמַר רַב הוֹנָא,
 וְאִם הֵייתִי עִמָּהֶם שֶׁל בְּעֲלֵי
 הַבְּרִיתָא כְּשֶׁגָּלוּ הַסּוּד הַזֶּה, לֹא
 נִפְרָד הֵייתִי מֵהֶם כִּף, שֶׁהָרִי אֲנִי
 רוֹאֶה עִמָּקִים רַבִּים בְּפִיהֶם שְׁגָלוּ
 וְלֹא רְאוּיִים לְכָל אָדָם. בַּא רְאָה,
 שְׁבוּעַת הַבְּרִית הַזֹּאת נִשְׁבַּעַת
 הַנְּשֻׁמָּה, שְׁכַתּוּב אֲשֶׁר לֹא תִקַּח
 אִשָּׁה לְבָנִי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִכַּאן מִשְׁמַע,
 שֶׁהוֹאִיל וְאִתָּה הוֹלֵךְ בְּשְׁלִיחוֹת
 זֶה, לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי. כְּלוּמַר
 שֶׁלֹּא תִקַּח גּוֹף לְבָנִי [לְבָנִי] לְהַכְנִס
 בְּגוֹף אַחֵר, בְּגוֹף זָר, בְּגוֹף שְׂאִינוֹ
 רְאוּי לֹ, אֲלֵא בְּהוּא מִמֶּשׁ
 שֶׁהוּא שְׁלִי, בְּהוּא מִמֶּשׁ
 שְׂיִצְאֵתִי מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב כִּי
 אִם אֶל אֶרֶץ וְאֶל מוֹלְדֵתִי תֵלֵךְ.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵהוּ וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה
 לְבָנִי לִיִצְחָק? אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
 אוֹתוֹ הַגּוֹף שְׁנִצְטָעַר עִמִּי בְּאוֹתוֹ
 הָעוֹלָם וְלֹא הָיָה לוֹ הַנְּאָה וְכִסּוּף
 בּוֹ מִפְּנֵי יִרְאַת קוֹנוֹ, אוֹתוֹ הַגּוֹף
 מִמֶּשׁ תִּקַּח לִצְחָק עִמּוֹ בְּשִׁמְחַת
 הַצְּדִיקִים הַזֶּה, לִצְחָק עִמּוֹ
 בְּשִׁמְחַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 לִצְחָק עִמּוֹ שְׁעַכְשׁוֹ עֵת שְׁחוּק

בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים קכז) אֲזַ יִמְלֵא שְׁחוּק פִּינוֹ וְגו'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַי יִצְחָק, בַּא תִשְׁמַע, אִין מִלְאָךְ אֶחָד עוֹשֶׂה אֲלֵא שְׁלִיחוֹת אַחַת, וְלֹא שְׁתִּי

מְנִיעַ כָּל צְבָאוֹתָיו שֶׁל מַעְלָה בְּאוֹת אַחַת מִשְׁמוֹ. אָמַר
 רַב הוֹנָא כִּף יִרְכִי בְּגִימְטְרִיא ר"ם. כְּלוּמַר הַנְּשֻׁמָּה
 אוֹמֶרֶת שִׁים נֶאֱמַר יָדָהּ סִיעֶתָּהּ תַּחַת מַעְלָתוֹ שֶׁל רַם וְנִשְׂאָה
 הַמּוֹשֵׁל עַל הַכֹּל וְלֵאחֶר שְׂצוּהָ סִיעַת עֲלִיּוֹנִים תַּחַת יָדוֹ
 אֲנִי מִשְׁבִּיעֶיךָ שְׁבוּעָה גְדוֹלָה בּוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ. הוֹאִיל
 וְאָמַר בֵּי שֶׁהוּא הַכֹּל, לָמָּה נֶאֱמַר אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם,
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה שֶׁהוּא אֶדוֹן עַל הַכֹּל, בְּבַת אַחַת וּבְרִגְעָה
 אֶחָד הוּא מְנִיעַ לְכָל וְכֹלֶם כְּאִין נִגְדוּ. רַבִּי יִצְחָק אוֹמֵר
 עַל שְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת מִשְׁמוֹ לְהוֹרוֹת שֶׁהוּא הַכֹּל וְאִין אַחֵר
 בְּלֵתוֹ:

וְאִשְׁבִּיעֶיךָ בֵּי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ. אָמַר רַב
 הוֹנָא וְאִי הוֹינָא עִמָּהוֹן דְּמֵאֲרִי מִתְנִיתָא כִּד
 גְּלוּ רְזָא דְנָא לָא אִיפְרָשְׁנָא מִנְהוֹן הָכִי, דְּהָא אָנָּא חֲזִי
 עִמִּיקִין סְגִיאיִן בְּפוּמִיָּהוּ דְגָלוּ וְלֹא אִתְחַזְיִין לְכָל
 אִינִישׁ. תָּא חֲזִי, שְׁבוּעַת קְנִימָא דָּא אוֹמֵי לָהּ נִשְׁמַתָּא
 דְּכִתִּיב אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִהֶכָּא מִשְׁמַע שֶׁהוֹאִיל וְאִתָּה הוֹלֵךְ
 בְּשְׁלִיחוֹת זֶה לֹא תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי, כְּלוּמַר שֶׁלֹּא
 תִקַּח גּוֹף לְבָנִי (ר"א לְבָנִי) לִיְכַנֵּס בְּגוֹף אַחֵר בְּגוֹף זָר בְּגוֹף
 שְׂאִינוֹ רְאוּי לוֹ, אֲלֵא בְּהוּא מִמֶּשׁ שֶׁהוּא שְׁלִי, בְּהוּא
 מִמֶּשׁ שְׂיִצְאֵתִי מִמֶּנּוּ, הָדָא הוּא דְכִתִּיב כִּי אִם אֶל אֶרֶץ
 וְאֶל מוֹלְדֵתִי תֵלֵךְ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי מֵהוּ וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבָנִי לִיִצְחָק. אָמַר רַבִּי
 יִצְחָק אוֹתוֹ הַגּוֹף שְׁנִצְטָעַר עִמִּי בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם,
 וְלֹא הָיָה לוֹ הַנְּאָה וְכִסּוּף בּוֹ מִפְּנֵי יִרְאַת קוֹנוֹ, אוֹתוֹ
 הַגּוֹף מִמֶּשׁ תִּקַּח לִיִצְחָק עִמּוֹ בְּהָאִי שְׁמִחַת הַצְּדִיקִים.
 לִיִצְחָק עִמּוֹ בְּשִׁמְחַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לִיִצְחָק עִמּוֹ
 דְּעַכְשָׁיו עֵת שְׁחוּק בְּעוֹלָם הָדָא הוּא דְכִתִּיב, (תְּהִלִּים קכז)
 אֲזַ יִמְלֵא שְׁחוּק פִּינוֹ וְגו'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַי יִצְחָק תָּא שְׁמַע אִין מִלְאָךְ אֶחָד

בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַי יִצְחָק, בַּא תִשְׁמַע, אִין מִלְאָךְ אֶחָד עוֹשֶׂה אֲלֵא שְׁלִיחוֹת אַחַת, וְלֹא שְׁתִּי

עושה אלא שליחות אחד, ולא ב' שליחות בבת אחת. ותניא אמר רבי אבא מלאך אחד אשר קסת הסופר במתניו, עתיד להרשים כל אחד ואחד על מצחו, ולאחר כן השר הגדול הולך לתקן כל אחד ואחד ולהעמידו לקבל נשמתו, הדין הוא דכתיב הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה, מאי לפניך לפני שליחותך.

רבי [אלעזר] אליעזר הלך לראות את רבן יוחנן בן זכאי רבו, ואתו היום היה ראש חדש. פשהגיע אליו, אמר לו, הבאר שמנקה מכל טנפת, וממלאים אותו ונובע משלו יותר, מה רוצה פאן? אמר לו, חייב אדם להקביל פני רבו. אמר לו, לא כף אמרתי, אלא אני רואה בפניך שדבר חדש יש אצלך מאותם העמקים שאפה עתיד לשאל.

אמר לו, ראיתי את האור הראשון הזה שמסעותיו עשרה, ונוסע בעשרה, ובסוד של עשרה מנהיג את הכל, ובאותיות של עשרה עושה את מעשיו. ולמדנו, עשרה פתקים, עשרה מפתחות של בית חולים בידו, ועשרה פתקים נוטל בגן עדן להתקין ארץ על גופות הצדיקים.

אמר לו, אליעזר בני, היית רואה יותר ממלאך קדוש של העולם, בעשרה נכרא, בעשרה מנהג. בעשרה הפסא הקדוש. בעשרה התורה, הוא בעשרה מסעותיו. בעשרה עולמות. עליונים [בעשרה]. ואחד עליון על הכל ברוך הוא.

ואמר לך דבר, דעתו של בעל המשנה היתה בזה. מה כתוב? ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך. אמר רבי, זכיתי לפסוק הזה, אבל וכל טוב אדניו בידו מהו? אמר לו, הוא שמו של רבו שהלך אליו להכניסו ולהנהיג [ולחנן] אותו. אמר, זהו ודאי, כי שמי בקרב.

עושה אלא שליחות אחד, ולא ב' שליחות בבת אחת. ותניא אמר רבי אבא מלאך אחד אשר קסת הסופר במתניו עתיד להרשים כל אחד ואחד על מצחו, ולאחר כן השר הגדול הולך לתקן כל אחד ואחד ולהעמידו לקבל נשמתו, הדין הוא דכתיב הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה, מאי לפניך לפני שליחותך.

רבי [אלעזר] אליעזר אזל למחמי לרבן יוחנן בן זכאי רביה, וההוא יומא ריש ירחא הוה, בד מטא גביה אמר ליה בירא דלסריין, ומליין ליה, וההוא נביע מדידיה יתיר, מאי בעא הכא. אמר ליה חייב אדם להקביל פני רבו. אמר ליה לאו על כף אמרית. אלא אנא חמי באנפך דמלה חדתא אית גבך מאינון עמיקין דאת עתיד למתבע.

אמר ליה, חמינא האי אור הראשון דמטלנוי עשרה ובעשרה נטיל, ובכרא דעשרה נהיג לכלא, ובאתוותא דעשרה עביד עובדוי. ותאנא עשרה פתקין עשרה מפתחן דבי קצרי בידוי, ופתקין עשרה נטיל בגינתא דעדן לאתקנא ארעא על גופיהון דצדיקיא.

אמר ליה אליעזר ברי חמית הוית יתיר ממלאכא קדישא דעלמא, בעשרה אתברי, בעשרה אתנהיג. בעשרה פרסיא קדישא, בעשרה אורייתא, הוא בעשרה מטלנוי, בעשרה עלמין עלאין [בעשרה] וחד עלאה על כלא בריך הוא.

ואימא לך מלה דעתיה דמארי דמתניתא הוה בהאי מה כתיב ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך. אמר ליה רבי זכיןא לפסוקא דא, אבל וכל טוב אדניו בידו מהו. אמר ליה הוא שמיה דמאריה דאזיל גבי לאעלא ליה ולאנהגא [ולאנא] ליה, אמר דא ודאי הוא כי שמי בקרב.

המשנה היתה בזה. מה כתוב? ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך. אמר רבי, זכיתי לפסוק הזה, אבל וכל טוב אדניו בידו מהו? אמר לו, הוא שמו של רבו שהלך אליו להכניסו ולהנהיג [ולחנן] אותו. אמר, זהו ודאי, כי שמי בקרב.